

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

7 april 2014

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2014/C 102/01	Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 93, 29.3.2014.	1
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2014/C 102/02	Mål C-469/12: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien – Österrike)- Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH mot Olbrich Transport und Logistik GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Brysselkonventionen — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 5.1 b — Domstols behörighet — Särskilda behörighetsregler — Talan som avser avtal — Begreppet utförande av tjänster — Avtal som avser lagring av varor).	2
2014/C 102/03	Förenade målen C-488/12–C-491/12 och C-526/12: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Debreceni Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Nagy Sándor (C-488/12) mot Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12) mot Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal och Józsefné Ványai (C-526/12) mot Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 30 Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Genomförande av unionsrätten — Föreligger inte — Uppenbart att domstolen saknar behörighet).	3

2014/C 102/04	Förenade målen C-537/12 och C-116/13: Domstolens beslut (första avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca – Spanien) – Banco Popular Español SA mot Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12), och Banco de Valencia SA mot Joaquín Valdeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaime (C-116/13) (Direktiv 93/13/EEG — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler Konsumentavtal — Avtal om hypotekslån — Förfarande för utmätning av intecknad egendom — Befogenheter för den nationella domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet — Oskäliga avtalsvillkor — Bedömningskriterier)	3
2014/C 102/05	Mål C-550/12 P: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 november 2013 – J mot Europaparlamentet (Artikel 227 FEUF — Rätt att göra framställningar — Framställning till Europaparlamentet — Avskrivningsbeslut — Fråga som inte hör till unionens verksamhetsområden) .	5
2014/C 102/06	Mål C-581/12 P: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 21 november 2013 – Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Fastställande av bruttopriset på vägbitumen — Fastställande av rabatt för vägbyggnadsföretag — Meddelande om samarbete år 2002 — Punkt 23 b sista stycket — Delvis immunitet — Bevismaterial som gäller för Europeiska kommissionen tidigare okända sakförhållanden — Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning eller att det är ogrundat) —	5
2014/C 102/07	Mål C-593/12: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 24 oktober 2013 – Lancôme parfums et beauté & Cie mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Focus Magazin Verlag GmbH (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Ordmärket Color Focus — Talan om ogiltigförklaring som väckts av innehavaren av det gemenskapsrättsliga ordmärket Focus — Ogiltighetsförklaring — Återkallande — Artikel 149 i rättegångsreglerna — Överklagandet har inte längre något föremål — Anledning saknas att döma i målet)	6
2014/C 102/08	Mål C-617/12: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Chancery Division) – Förenade kungariket) – Astrazeneca AB mot Comptroller General of Patents (Humanläkemedel — Tilläggskydd — Förordning (EG) nr 469/2009 — Artikel 13.1 — Begreppet första godkännande för försäljning i gemenskapen — Godkännande meddelat av Institut suisse des produits thérapeutiques (Swissmedic) — Automatiskt erkännande i Liechtenstein — Godkännande meddelat av Europeiska läkemedelsmyndigheten — Tilläggskyddets giltighetstid)	7
2014/C 102/09	Mål C-5/13: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Szombathelyi Törvényszék – Ungern) – Ferenc Tibor Kovács mot Vas Megyei Rendőr-főkapitányság (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 45 FEUF — Fri rörlighet för arbetstagare — Nationell lagstiftning enligt vilken en förare av ett fordon med utländska registreringskyltar vid äventyr av böter är skyldig att på plats, i samband med en poliskontroll, bevisa att vederbörande har rätt att använda fordonet)	8
2014/C 102/10	Mål C-49/13: Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Úřad průmyslového vlastnictví – Republiken Tjeckien) – MF 7 a.s. mot MAFRA a.s. (Artikel 267 FEUF — Begreppet domstol — Förfarande som är avsett att leda till ett avgörande av rättskipningskaraktär — Oberoende — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)	8
2014/C 102/11	Mål C-70/13: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 12 december 2013 – Getty Images (US) Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.1 b och c — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Beskrivande karaktär — Ordmärket PHOTOS.COM — Delvist avslag på registreringsansökan — Likabehandling — Harmoniseringsbyråns skyldighet att beakta sin tidigare beslutspraxis — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundat)	9
2014/C 102/12	Mål C-167/13: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 28 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires – Belgien) – disciplinärt förfarande mot Jean Devillers (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Begreppet nationell domstol i den mening som avses i artikel 267 FEUF — Domstolen saknar behörighet)	10

2014/C 102/13	Mål C-210/13: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Chancery Division) – Förenade kungariket) – Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals och Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG mot Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Humanläkemedel — Tillägsskydd — Förordning (EG) nr 469/2009 — Begreppen ”aktiv ingrediens” och ”kombination av aktiva ingredienser” — Adjuvans).	10
2014/C 102/14	Mål C-257/13: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône – Frankrike) – Anouthani Mlamali mot Caisse d’allocations familiales des Bouches-du-Rhône (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 94 i domstolens rättegångsregler — Avsaknad av tillräckliga uppgifter om den faktiska och rättsliga bakgrunden till det nationella målet samt om skälen till att ett svar på den ställda frågan är nödvändigt — Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas).	11
2014/C 102/15	Mål C-258/13: Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 28 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från 5 ^a Vara Cível de Lisboa – Portugal) – Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda mot Instituto da Segurança Social, IP (Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Juridiska personer med vinstsyfte — Rättshjälp — Anknytning till unionsrätten saknas — Uppenbart att domstolen saknar behörighet).	12
2014/C 102/16	Mål C-1/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 2 januari 2014 – KPN Group Belgium NV & Mobistar NV mot Ministerraad, intervenient: Belgacom NV	12
2014/C 102/17	Mål C-3/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 3 januari 2014 – Polska Telefonia Cyfrowa S.A. mot Warszawa przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej	13
2014/C 102/18	Mål C-8/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia (Spanien) den 10 januari 2014 – Unnim Banc, S.A. mot Diego Fernández Gabarro m.fl.	14
2014/C 102/19	Mål C-9/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 13 januari 2014 – Staatssecretaris van Financiën mot D.G. Kieback	14
2014/C 102/20	Mål C-16/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 16 januari 2014 – Property Development Company NV mot Belgische Staat	15
2014/C 102/21	Mål C-31/14 P: Överklagande ingett den 21 januari 2014 av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 8 november 2013 i mål T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).	15
2014/C 102/22	Mål C-32/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 23 januari 2014 – ERSTE Bank Hungary Zrt. mot Attila Sugár	16
2014/C 102/23	Mål C-33/14 P: Överklagande ingett den 24 januari 2014 av Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation, Superga Invest av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 11 november 2013 i mål T-545/12 Mory m.fl. mot kommissionen	17
2014/C 102/24	Mål C-35/14 P: Överklagande ingett den 23 januari 2014 av Enercon GmbH av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 november 2013 i mål T-245/12, Gamesa Eólica, SL mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån).	18
2014/C 102/25	Mål C-37/14: Talan väckt den 24 januari 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike	18
2014/C 102/26	Mål C-39/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27 januari 2014 – Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) m.fl.	19

2014/C 102/27	Mål C-40/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 27 januari 2014 – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon mot Utopia SARL, med handelsnamnet Marshall Bioresources	19
2014/C 102/28	Mål C-41/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 27 januari 2014 – Christie's France SNC mot Syndicat national des antiquaires	20
2014/C 102/29	Mål C-47/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 30 januari 2014 – Holterman Ferho Exploitatie BV m.fl. mot F.L.F. Spies von Büllesheim	20
2014/C 102/30	Mål C-48/14: Talan väckt den 30 januari 2014 – Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd	21
2014/C 102/31	Mål C-53/14 P: Överklagande ingett den 4 februari 2014 av JAS Jet Air Service France (JAS) av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 3 december 2013 i mål T-573/11, JAS Jet Air Service France mot kommissionen.	22
2014/C 102/32	Mål C-55/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d'appel de Mons (Belgien) den 5 februari 2014 – Régie communale autonome du stade Luc Varenne mot Belgiska staten	23
2014/C 102/33	Mål C-68/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Ordinario di Aosta (Italien) den 10 februari 2014 – Equitalia Nord SpA mot CLR di Camelliti Serafino & C. Snc.	24
2014/C 102/34	Mål C-71/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Information Rights) (Förenade kungariket) den 10 februari 2014 – East Sussex County Council mot The Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association	25
2014/C 102/35	Mål C-77/14: Talan väckt den 12 februari 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	25
2014/C 102/36	Mål C-78/14 P: Överklagande ingett den 13 februari 2014 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 december 2013 i mål T-117/12, ANKO mot kommissionen	26
2014/C 102/37	Mål C-87/14: Talan väckt den 18 februari 2014 – Europeiska kommissionen mot Irland	27
2014/C 102/38	Mål C-462/12: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Ungern	28
2014/C 102/39	Mål C-598/12: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen, intervenienter: Konungariket Nederländerna, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Tjeckien, Republiken Finland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Republiken Estland.	28
2014/C 102/40	Mål C-55/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 december 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen, intervention: Konungariket Nederländerna, République Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Finland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, République Estland	28
2014/C 102/41	Mål C-109/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 december 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Finland, intervenienter Konungariket Sverige, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Polen, Konungariket Nederländerna, Republiken Frankrike, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Republiken Estland.	29
2014/C 102/42	Mål C-111/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 december 2013- Europeiska kommissionen mot Republiken Finland, intervenienter: Konungariket Sverige, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Polen, Konungariket Nederländerna, Republiken Frankrike, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Republiken Estland.	29
2014/C 102/43	Mål C-169/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	29

2014/C 102/44	Mål C-178/13: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Finland	29
2014/C 102/45	Mål C-188/13: Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien.	30
2014/C 102/46	Mål C-253/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 oktober 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien.	30
2014/C 102/47	Mål C-276/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra – Spanien) – Pablo Acosta Padín mot Hijos de J. Barreras SA	30
2014/C 102/48	Mål C-321/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 oktober 2013 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien.	30
2014/C 102/49	Mål C-403/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Ireland – Irland) – Lisa Kelly mot Minister for Social Protection	31

Tribunalen

2014/C 102/50	Mål T-128/11: Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – LG Display och LG Display Taiwan mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Världsmarknaden för flytkristallskärmar (LCD) — Avtal och samordnade förfaranden vad gäller priser och produktionskapacitet — Intern försäljning — Rätten till försvar — Böter — Partiell immunitet mot böter — En enda, fortlöpande överträdelse — Principen ne bis in idem)	32
2014/C 102/51	Mål T-256/11: Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Ezz m.fl mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med hänsyn till situationen i Egypten — Frysning av tillgångar — Rättslig grund — Motiveringsskyldighet — Fel i sak — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Rätt till egendom — Näringsfrihet).	32
2014/C 102/52	Mål T-37/12: Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Advance Magazine Publishers mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket TEEN VOGUE — Det äldre nationella ordmärket VOGUE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Identiska produkter — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Bevis för att det äldre varumärket verkligen har använts — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 — Regel 22.3 i förordning (EG) nr 2868/95 — Delvis avslag på ansökan).	33
2014/C 102/53	Mål T-225/12: Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Lidl Stiftung mot harmoniseringsbyrån – Lidl Music (LIDL express) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket LIDL express — Det äldre nationella figurmärket LIDL MUSIC — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artiklarna 15.1 och 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009).	34
2014/C 102/54	Mål T-226/12: Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Lidl Stiftung mot harmoniseringsbyrån – Lidl Music (LIDL) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket LIDL — Det äldre nationella figurmärket LIDL MUSIC — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artiklarna 15.1, 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009).	34
2014/C 102/55	Mål T-331/12: Tribunalens dom av den 26 februari 2014 – Sartorius Lab Instruments mot harmoniseringsbyrån (Gul cirkelbåge i nederkanten av en bildskärm) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke bestående av en gul båge i nederkanten av en bildskärm — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	35

2014/C 102/56	Mål T-509/12: Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Advance Magazine Publishers mot harmoniseringsbyrån – Nanso Group (TEEN VOGUE) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket TEEN VOGUE — Det äldre nationella ordmärket VOGUE — Upptagande till sakprövning — Rättslig kvalificering av yrkanden — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Varor som är identiska eller av liknande slag — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Delvist avslag på registreringsansökan)	36
2014/C 102/57	Mål T-6/14: Talan väckt den 3 januari 2014 – Banco de Santander m.fl. mot Europeiska kommissionen	36
2014/C 102/58	Mål T-72/14: Talan väckt den 30 januari 2014 – Bateaux mouches mot harmoniseringsbyrån (BATEAUX MOUCHES)	37
2014/C 102/59	Mål T-73/14: Talan väckt den 4 februari 2014 – Red Bull mot harmoniseringsbyrån– Automobili Lamborghini (Återgivning av två tjurar)	38
2014/C 102/60	Mål T-80/14: Talan väckt den 4 februari 2014 – PT Musim Mas mot rådet	38
2014/C 102/61	Mål T-95/14: Talan väckt den 7 februari 2014 – Iranian Offshore Engineering & Construction mot rådet	40
2014/C 102/62	Mål T-99/14: Talan väckt den 17 februari 2014 – Alesa mot kommissionen	41
2014/C 102/63	Mål T-122/14: Talan väckt den 19 februari 2014 – Italien mot kommissionen	42

Personaldomstolen

2014/C 102/64	Mål F-53/13: Personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 26 februari 2014 – Diamantopoulos mot EEAS (Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Beslut att inte befordra sökanden till lönegrad AD 12 — Underförstått beslut att avslå klagomålet — Det uttryckliga beslutet att avslå klagomålet har fattats efter talans väckande — Motivering)	44
2014/C 102/65	Mål F-118/11: Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 25 februari 2014 – Marcuccio mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Tillsättningsmyndighetens beslut att pensionera en tjänsteman och bevilja vederbörande invaliditetspension — I beslutet tas inte ställning till huruvida den sjukdom som motiverar pensioneringen är yrkesrelaterad — Skyldighet för tillsättningsmyndigheten att medge att det rör sig om en yrkessjukdom — Artikel 78 femte stycket i tjänsteföreskrifterna — Nödvändigt att tillkalla en ny invaliditetskommitté — Relevansen av ett tidigare beslut som fattats med stöd av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna — Artikel 76 i rättegångsreglerna — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar helt saknar rättslig grund)	44
2014/C 102/66	Mål F-155/12: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 25 februari 2014 – García Domínguez mot kommissionen (Personalmål — Uttagningsprov — Meddelande om uttagningsprov EPSO/AD/215/11 — Beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande — Motivering av ett beslut om avslag på en ansökan — Likabehandlingsprincip — Intressekonflikt) . . .	45
2014/C 102/67	Mål F-11/14: Talan väckt den 7 februari 2014 – ZZ mot SEAE	45
2014/C 102/68	Mål F-13/14: Talan väckt den 17 februari 2014 – ZZ mot kommissionen	46

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2014/C 102/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 93, 29.3.2014

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 85, 22.3.2014

EUT C 78, 15.3.2014

EUT C 71, 8.3.2014

EUT C 61, 1.3.2014

EUT C 52, 22.2.2014

EUT C 45, 15.2.2014

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/homepage.html>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien – Österrike)- Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH mot Olbrich Transport und Logistik GmbH

(Mål C-469/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Brysselkonventionen — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 5.1 b — Domstols behörighet — Särskilda behörighetsregler — Talan som avser avtal — Begreppet utförande av tjänster — Avtal som avser lagring av varor)

(2014/C 102/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH

Motpart: Olbrich Transport und Logistik GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Handelsgericht Wien – Tolkning av artikel 5.1 b i rådets förordning nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) – Särskilda behörighetsregler – Begreppet utförande av tjänster – Avtal som avser lagring av varor

Avgörande

Artikel 5.1 b andra strecksatsen i rådets förordning (EG) 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att ett avtal som avser lagring av varor, såsom det i det nationella målet, utgör ett "avtal om utförande av tjänster" i den mening som avses i denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2013.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Debreceni Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Nagy Sándor (C-488/12) mot Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12) mot Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal och Józsefné Ványai (C-526/12) mot Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

(Förenade målen C-488/12–C-491/12 och C-526/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 30 Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Genomförande av unionsrätten — Föreligger inte — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2014/C 102/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i målen vid den nationella domstolen

Klagande: Nagy Sándor(C-488/12), Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12) Józsefné Ványai (C-526/12)

Motparter: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal (C-488/12), Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (C-489/12, C-490/12, C-491/12), Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal (C-526/12)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Debreceni Munkaügyi Bíróság – Tolkning av artikel 30 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Uppsägning utan saklig grund – Uppsägning utan motivering – Tjänsteman vid ett myndighetsorgan vilken blivit uppsagd med stöd av en bestämmelse i den nationella lagstiftningen om regeringstjänstemäns ställning

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungern).

⁽¹⁾ EUT C 79, 16.3.2013.

Domstolens beslut (första avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca – Spanien) – Banco Popular Español SA mot Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12), och Banco de Valencia SA mot Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaime (C-116/13)

(Förenade målen C-537/12 och C-116/13) ⁽¹⁾

(Direktiv 93/13/EEG — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler Konsumentavtal — Avtal om hypotekslån — Förfarande för utmätning av in-tecknad egendom — Befogenheter för den nationella domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet — Oskäligen avtalsvillkor — Bedömningskriterier)

(2014/C 102/04)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Banco Popular Español SA (C-537/12), Banco de Valencia SA Jaume (C-116/13)

Svarande: Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12), Joaquín Valdeperas Tortosa, María Angeles Miret Jaume (C-116/13)

Saken

C-537/12

Begäran om förhandsavgörande – Juzgado de Primera Instancia e Instrucción – Tolkning av rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) – Konsumentskydd vid fastighetslån – Grund för invändning i ett exekutionsförfarande vilken avser att en klausul i låneavtalet är oskälig – Nationell civilrättslig lagstiftning, tillämplig på exekutionsförfarandet, som utesluter en sådan grund för invändning – Ingen möjlighet för den nationella domstolen att pröva huruvida en sådan klausul är oskälig

C-116/13

Begäran om förhandsavgörande – Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca – Tolkning av artiklarna 3.1, 3.3 och 7 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) och av punkterna 1 e och g och 2 a i bilagan till förordningen – Konsumentskydd vid fastighetslån – Nationell civilprocessrättslig lagstiftning tillämplig på förfarandet för utmätning av intecknad egendom – Den nationella domstolens behörighet

Avgörande

- 1) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, ska tolkas så, att det utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i de nationella målen, vilken inte tillåter den domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet att i ett förfarande för utmätning av intecknad egendom, vare sig *ex officio* eller på begäran av konsumenten, göra en oskälighetsbedömning av ett villkor i det avtal som föranlett den skuld för vilken betalning begärs och som ligger till grund för exekutionstiteln, och inte heller tillåter nämnda domstol att förordna om säkerhetsåtgärder för att säkerställa att det slutliga avgörandet från den domstol som ska bedöma fastställelseletalen, och som är behörig att bedöma huruvida detta villkor är oskäligt, får full verkan.
- 2) Artikel 3.1 och 3.3 i direktiv 93/13 och punkterna 1 e, 1 g och 2 a i bilagan till detta direktiv ska tolkas så, att vid en oskälighetsbedömning av en klausul om uppsägning i förtid av ett hypotekslån, såsom den som är aktuell i det nationella målet, är följande frågor väsentliga:
 - Huruvida näringsidkarens möjlighet att ensidigt säga upp avtalet uppstår på grund av att konsumenten har underlåtit att uppfylla en skyldighet som är av grundläggande betydelse i det aktuella avtalsförhållandet.
 - Huruvida denna möjlighet föreskrivs i fall då avtalsbrottet är tillräckligt grovt i förhållande till lånets löptid och lånebeloppet.
 - Huruvida nämnda möjlighet strider mot de regler som är tillämpliga om inget har avtalats mellan parterna, med följden att det med hänsyn till de processuella medel som konsumenten förfogar över blir svårare för vederbörande att få tillgång till rättslig prövning och att utöva sin rätt till försvar.
 - Huruvida det i den nationella rätten föreskrivs lämpliga och effektiva medel med hjälp av vilka den konsument som är underkastad ett sådant avtalsvillkor kan avhjälpa följderna av en ensidig uppsägning av låneavtalet.

Det ankommer på den nationella domstolen att göra denna bedömning, med beaktande av omständigheterna i det mål den har att pröva.

(¹) EUT C 38, 9.2.2013; EUT C 171, 15.6.2013.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 november 2013 – J mot Europaparlamentet(Mål C-550/12 P) ⁽¹⁾**(Artikel 227 FEUF — Rätt att göra framställningar — Framställning till Europaparlamentet — Avskrivningsbeslut — Fråga som inte hör till unionens verksamhetsområden)**

(2014/C 102/05)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: J (ombud: A. Auer, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: N. Lorenz och N. Görlitz)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (sjätte avdelningen) av den 27 september 2012 i mål T-160/10, J mot parlamentet, i vilken tribunalen ogillade J:s talan om ogiltigförklaring av det beslut som Europaparlamentets utskott för framställningar meddelade den 2 mars 2010 om att avskrivna sökandens framställning av den 19 november 2009 (framställning nr 1673/2009) – Otillräcklig motivering – Kränkning av grundläggande rättigheter

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Ansökan om rättshjälp avslås.
3. J ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 32, 2.2.2013

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 21 november 2013 – Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV mot Europeiska kommissionen(Mål C-581/12 P) ⁽¹⁾**(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Fastställande av bruttopriset på vägbitumen — Fastställande av rabatt för vägbyggnadsföretag — Meddelande om samarbete år 2002 — Punkt 23 b sista stycket — Delvis immunitet — Bevismaterial som gäller för Europeiska kommissionen tidigare okända sakförhållanden — Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning eller att det är ogrundat)**

(2014/C 102/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV (ombud: D. Hull, solicitor och G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Ronkes Agerbeek och P. Van Nuffel)

Saken

Överklagande av tribunalens (sjätte avdelningen) dom av den 27 september 2012, Kuwait Petroleum m.fl. mot kommissionen (T-370/06), genom vilken tribunalen ogillade en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 4090 slutlig om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende COMP/F/38.456 – Bitumen (Nederländerna)) beträffande avtal om fastställande av bruttopriset för vägbitumen i Nederländerna samt om fastställande av en enhetlig minimirabatt till förmån för de vägbyggnadsföretag som ingick i den konkurrensbegränsande samverkan och om fastställande av en lägre maximirabatt för andra vägbyggnadsföretag – Nedsättning av de böter som påförts klagandena

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd och Kuwait Petroleum (Nederland) BV förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 55, 23.2.2013.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 24 oktober 2013 – Lancôme parfums et beauté & Cie mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Focus Magazin Verlag GmbH

(Mål C-593/12) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Ordmärket Color Focus — Talan om ogiltigförklaring som väckts av innehavaren av det gemenskapsrättsliga ordmärket Focus — Ogiltighetsförklaring — Återkallande — Artikel 149 i rättegångsreglerna — Överklagandet har inte längre något föremål — Anledning saknas att döma i målet)

(2014/C 102/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lancôme parfums et beauté & Cie (Ombud: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral och R. Schweizer, Rechtsanwalt) och Focus Magazin Verlag GmbH (ombud: R. Schweizer, Rechtsanwalt)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 5 oktober 2012 i mål T-204/10, Lancôme mot harmoniseringsbyrån, i vilken tribunalen ogillade en talan om ogiltigförklaring som väckts av innehavaren av ordmärket COLOR FOCUS för varor i klass 3 mot det beslut R 238/2009-2 som meddelades den 11 februari 2010 av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) med anledning av ett avslag på ett klagomål över annulleringsenhetens beslut, i vilket denna biföll en begäran från innehavaren av det gemenskapsrättsliga ordmärket FOCUS för varor i klass 3 om att förstnämnda varumärke skulle ogiltigförklaras – Artiklarna 8.1 b och 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 – Risk för förväxling – Likhet mellan varumärkena – Faktisk användning av det äldre varumärket – Rättsmissbruk

Avgörande

- 1) Anledning saknas att döma med anledning av överklagandet.
- 2) Lancôme parfums et beauté & Cie ska ersätta kostnaderna för detta förfarande.

⁽¹⁾ EUT C 55 av den 23.2.2013.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Chancery Division) – Förenade kungariket) – Astrazeneca AB mot Comptroller General of Patents

(Mål C-617/12) ⁽¹⁾

(Humanläkemedel — Tilläggsskydd — Förordning (EG) nr 469/2009 — Artikel 13.1 — Begreppet första godkännande för försäljning i gemenskapen — Godkännande meddelat av Institut suisse des produits thérapeutiques (Swissmedic) — Automatiskt erkännande i Liechtenstein — Godkännande meddelat av Europeiska läkemedelsmyndigheten — Tilläggsskyddets giltighetstid)

(2014/C 102/08)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Astrazeneca AB

Motpart: Comptroller General of Patents

Saken

Begäran om förhandsavgörande – High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court – Förenade kungariket) – Tolkning av artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel (EUT L 152, s. 1) – Begreppet första godkännande för försäljning – Schweiziskt godkännande som automatiskt erkänns i Liechtenstein, men som inte har meddelats enligt det administrativa förfarande som anges i direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel

Avgörande

Artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel ska, när det gäller EES, tolkas så, att ett administrativt godkännande för ett läkemedel som meddelats av Institut suisse des produits thérapeutiques (Swissmedic) och som automatiskt erkänns i Liechtenstein ska anses utgöra det första godkännandet för försäljning av det aktuella läkemedlet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i den mening som avses i denna bestämmelse, när det har meddelats före de godkännanden för samma läkemedel som meddelats av Europeiska läkemedelsmyndigheten, av myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater i enlighet med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel eller av myndigheterna i Republiken Island eller Konungariket Norge. I detta hänseende saknar det betydelse att Europeiska läkemedelsmyndigheten, i motsats till den schweiziska myndigheten, på grundval av liknande kliniska uppgifter har avslagit ansökan om godkännande för försäljning för läkemedlet efter att ha undersökt dessa kliniska uppgifter och att Institut suisse des produits thérapeutiques har beslutat att tillfälligt dra in det schweiziska godkännandet, vilket beslut upphävdes först då innehavaren av godkännandet ingav ytterligare uppgifter.

⁽¹⁾ EUT C 86, 23.3.2013.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 10 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Szombathelyi Törvényszék – Ungern) – Ferenc Tibor Kovács mot Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Mål C-5/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 45 FEUF — Fri rörlighet för arbetstagare — Nationell lagstiftning enligt vilken en förare av ett fordon med utländska registreringsskyltar vid äventyr av böter är skyldig att på plats, i samband med en poliskontroll, bevisa att vederbörande har rätt att använda fordonet)

(2014/C 102/09)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szombathelyi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ferenc Tibor Kovács

Motpart: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Szombathelyi Törvényszék – Tolkning av principen om fri rörlighet för personer och förbudet mot diskriminering samt rätten till en rättvis rättegång – Nationell lagstiftning enligt vilken endast fordon med registreringsbevis och tillstånd som utfärdats av nationella myndigheter får framföras på ungerska vägar och enligt vilken de omständigheter som kan medföra att undantag från denna regel ska medges endast kan bevisas under en kontroll – Skyldighet för en person som bor i medlemsstat A men arbetar i medlemsstat B, och som för att ta sig till sin arbetsplats förfogar över ett fordon som tillhör arbetsgivaren och har registreringsskyltar som utfärdats i medlemsstat B, att vid poliskontroll bevisa att vederbörande lagligen använder fordonet i medlemsstat A – Ingen möjlighet för den som framför fordonet att bevisa att detta används lagligen vid ett senare tillfälle under det administrativa förfarandet.

Avgörande

Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder mot en medlemstats lagstiftning, såsom den i det nationella målet, enligt vilken det i princip enbart är fordon med administrativt tillstånd och registreringsskyltar utfärdade av denna medlemstat som får framföras på vägarna i denna medlemstat, och enligt vilken en person med hemvist i denna medlemstat, vars avsikt är att utnyttja ett undantag från ovannämnda regel genom att använda ett fordon som ställts vederbörande till förfogande av dennes arbetsgivare som är etablerad i en annan medlemstat, på plats vid en poliskontroll måste kunna bevisa att han eller hon uppfyller tillämpningsvillkoren för detta undantag, såsom de som förskrivs i den ifrågavarande nationella lagstiftningen, för att undvika att det omedelbart och undantagslöst påförs böter som motsvarar de böter som utgår vid överträdelser av registreringsskyldigheten.

⁽¹⁾ EUT C 114, 20.4.2013.

Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Úřad průmyslového vlastnictví – Republiken Tjeckien) – MF 7 a.s. mot MAFRA a.s.

(Mål C-49/13) ⁽¹⁾

(Artikel 267 FEUF — Begreppet domstol — Förfarande som är avsett att leda till ett avgörande av rättskipningskaraktär — Oberoende — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2014/C 102/10)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Úřad průmyslového vlastnictví

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: MF 7 a.s.

Motpart: MAFRA a.s.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Úřad průmyslového vlastnictví – Tolkning av artikel 3.2 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (kodifierad version) (EUT L 299, s. 25) – Kriterier för bedömning av ond tro – Inverkan av omständigheter som inträffat efter att ansökan om registrering på bedömningen av sökandens goda tro – Varumärkesinnehavarens samtycke till ett uppträdande som kan begränsa dennes exklusiva rättigheter – Avtal som ingåtts mellan innehavaren av det äldre varumärket och sökanden till det senare varumärket och som inte reglerar frågor om immateriella rättigheter – Innehavaren av ett äldre varumärke har godtagit det angripna varumärket under en längre tid

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Úřad průmyslového vlastnictví (Republiken Tjeckien) i beslut av den 22 januari 2013.

⁽¹⁾ EUT C 141, 18.5.2013.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 12 december 2013 – Getty Images (US) Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-70/13) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.1 b och c — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Beskrivande karaktär — Ordmärket PHOTOS.COM — Delvist avslag på registreringsansökan — Likabehandling — Harmoniseringsbyråns skyldighet att beakta sin tidigare beslutspraxis — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundat)

(2014/C 102/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Getty Images (US) Inc. (ombud: advokaten P. Olson)

Motpart: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: V. Melgar)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 21 november 2012 i mål T-338/11, Getty Images (US), Inc. mot harmoniseringsbyrån, varigenom tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av beslut R 1831/2010-2 som andra överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) antog den 6 april 2011, om avslag på överklagandet av granskarens beslut att delvis neka registrering av ordmärket PHOTOS.COM för varor och tjänster i klasserna 9, 42 och 45 – Artikel 7.1 b och c samt 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 – Särskiljningsförmåga saknas

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Getty Images (US) Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 101, 6.4.2013.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 28 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires – Belgien) – disciplinärt förfarande mot Jean Devillers

(Mål C-167/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Begreppet nationell domstol i den mening som avses i artikel 267 FEUF — Domstolen saknar behörighet)

(2014/C 102/12)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Part i målet vid den nationella domstolen

Jean Devillers

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Conseil régional d'expression française de l'Ordre des médecins vétérinaires (Belgien) – Tolkningen av artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (EUT L 3, s. 1) – Tolkningsfråga ställd av en yrkesorganisation – Begreppet domstol i den mening som avses i artikel 267 FEUF – Domstolens behörighet – Otillräckliga uppgifter om faktiska och rättsliga omständigheter – Huruvida tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara den fråga som ställts av Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgien) i dess beslut av den 23 mars 2013.

⁽¹⁾ EUT C 164, 8.6.2013.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Chancery Division) – Förenade kungariket) – Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals och Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG mot Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Mål C-210/13) ⁽¹⁾

(Humanläkemedel — Tilläggskydd — Förordning (EG) nr 469/2009 — Begreppen "aktiv ingrediens" och "kombination av aktiva ingredienser" — Adjuvans)

(2014/C 102/13)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals och Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG

Motpart: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Saken

Begäran om förhandsavgörande – High Court of Justice (Chancery Division) – Tolkning av artikel 1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggskydd för läkemedel (EUT L 152, s. 1) – Begreppen ”aktiv ingrediens” och ”kombination av aktiva ingredienser” – Adjuvans som inte har någon egen medicinsk verkan men som förstärker ett antigens medicinska verkan

Avgörande

Artikel 1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggskydd för läkemedel ska tolkas så, att på samma sätt som ett adjuvans inte omfattas av begreppet aktiv ingrediens i den mening som avses i denna bestämmelse omfattas inte heller en kombination av två substanser – varav den ena är en aktiv ingrediens med självständig medicinsk verkan och den andra ett adjuvans som förstärker denna medicinska verkan men som samtidigt, som sådant, saknar egen medicinsk verkan – av begreppet kombination av aktiva ingredienser i den mening som avses i bestämmelsen.

⁽¹⁾ EUT C 189, 29.6.2013.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 14 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône – Frankrike) – Anouthani Mlamali mot Caisse d’allocations familiales des Bouches-du-Rhône

(Mål C-257/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 94 i domstolens rättegångsregler — Avsaknad av tillräckliga uppgifter om den faktiska och rättsliga bakgrunden till det nationella målet samt om skälen till att ett svar på den ställda frågan är nödvändigt — Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)

(2014/C 102/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Anouthani Mlamali

Motpart: Caisse d’allocations familiales des Bouches-du-Rhône

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône – Tolkning av artikel 11 i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 2004, s. 44) – Tredjelandsmedborgare som lagligen uppehåller sig – Avslag på en ansökan om familjeförmåner avseende ett underårigt barn som också är tredjelandsmedborgare för vilket sökanden är underhållsskyldig – Avslagsbeslutet motiveras med att läkarintyg från den nationella migrationsmyndigheten inte har ingetts – Likabehandling

Avgörande

Den begäran om förhandsavgörande som framställts av Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Frankrike) genom beslut av den 13 maj 2013 avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan tas upp till prövning.

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013.

Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 28 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från 5^a Vara Cível de Lisboa – Portugal) – Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda mot Instituto da Segurança Social, IP

(Mål C-258/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Juridiska personer med vinstsyfte — Rättshjälp — Anknnytning till unionsrätten saknas — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2014/C 102/15)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

5^a Vara Cível de Lisboa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Motpart: Instituto da Segurança Social, IP

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Varas Cíveis de Lisboa – Tolkingen av artiklarna 6 och 267 FEUF samt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EGT 2000, C 364, s. 1) – Rätten till ett effektivt rättsmedel – Nationell lagstiftning enligt vilken juridiska personer med vinstsyfte inte kan beviljas rättshjälp – Befrielse för dessa juridiska personer från skyldigheten att betala rättegångskostnader om de befinner sig i konkurs eller är föremål för företagsrekonstruktion

Avgörande

Det är uppenbart att domstolen saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts i begäran om förhandsavgörande framställd av 5^a Vara Cível de Lisboa (Portugal) genom beslut av den 13 mars 2013 (mål C-258/13).

⁽¹⁾ EUT C 215, 27.7.2013.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 2 januari 2014 – KPN Group Belgium NV & Mobistar NV mot Ministerraad, intervenient: Belgacom NV

(Mål C-1/14)

(2014/C 102/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: KPN Group Belgium NV, Mobistar NV

Motpart: Ministerraad

Intervenient: Belgacom NV

Tolkningsfrågor

- 1) Ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG⁽¹⁾ av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster), särskilt artiklarna 9 och 32, tolkas så, att den sociala taxan för samhällsomfattande tjänster liksom ersättningsmekanismen enligt artikel 13.1 b i detta direktiv inte bara är tillämpliga på elektronisk kommunikation genom telefonanslutning till ett allmänt tillgängligt kommunikationsnätverk i en fast anslutningspunkt utan även på elektronisk kommunikation genom mobila kommunikationstjänster och/eller internetabonnemang?
- 2) Ska artikel 9.3 i direktivet om samhällsomfattande tjänster tolkas så, att medlemsstaterna får föreskriva särskilda taxalternativ för samhällsomfattande tjänster även för andra tjänster än de som definieras i artikel 9.2 i direktivet?
- 3) Om den första och den andra frågan besvaras nekande, är då de aktuella bestämmelserna i direktivet om samhällsomfattande tjänster förenliga med likhetsprincipen, vilken bland annat slås fast i artikel 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽²⁾?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 364, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Najwyższy (Polen) den 3 januari 2014 – Polska Telefonia Cyfrowa S.A. mot Warszawie przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Mål C-3/14)

(2014/C 102/17)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Polska Telefonia Cyfrowa SA w Warszawie

Motpart: P Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 7.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv)⁽¹⁾ jämförd med artikel 28 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)⁽²⁾ tolkas så, att varje åtgärd som den nationella regleringsmyndigheten vidtar för att fullgöra den skyldighet som följer av artikel 28 i direktiv 2002/22, påverkar handeln mellan medlemsstaterna, om enbart denna åtgärd kan säkerställa att slutanvändare från andra medlemsstater har tillgång till icke-geografiska nummer i den medlemsstaten?
- 2) Ska artikel 7.3 jämförd med artikel 6 samt artikel 20 i direktiv 2002/21 tolkas så, att den nationella regleringsmyndigheten, när den avgör en tvist mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, avseende säkerställande av att ett av dessa företag fullgör den skyldighet som följer av artikel 28 i direktiv 2002/22, inte får genomföra ett konsolideringsförfarande, även om åtgärden påverkar handeln mellan medlemsstaterna, och nationella regleringsmyndigheter enligt den nationella lagstiftningen är skyldiga att alltid genomföra ett konsolideringsförfarande när åtgärden kan ha en sådan inverkan på handeln?

- 3) Om den andra frågan besvaras jakande, ska artikel 7.3 jämförd med artikel 6 samt artikel 20 i direktiv 2002/21 jämförd med artikel 288 FEUF samt artikel 4.3 FEU då tolkas så, att den nationella domstolen har skyldighet att underlåta att tillämpa de nationella bestämmelser enligt vilka den nationella regleringsmyndigheten alltid ska genomföra ett konsolideringsförfarande när den åtgärd som denna myndighet vidtar kan påverka handeln mellan medlemsstaterna?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 108, s. 51.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia (Spanien) den 10 januari 2014 – Unnim Banc, S.A. mot Diego Fernández Gabarro m.fl.

(Mål C-8/14)

(2014/C 102/18)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Unnim Banc, S.A.

Motparter: Diego Fernández Gabarro, Pedro Penalva López och Clara López Durán

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 6 och 7 i direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ anses utgöra hinder för den frist på en månad som föreskrivs i lag nr 1/2013 om skydd för hypoteksgäldenärer, skuldkonvertering och subventionerat boende?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligena villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 13 januari 2014 – Staatssecretaris van Financiën mot D.G. Kieback

(Mål C-9/14)

(2014/C 102/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: D.G. Kieback

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 39 EG tolkas så att den medlemsstat i vilken den skattskyldiga personen är anställd är skyldig att vid inkomstbeskattningen beakta vederbörandes personliga förhållanden och familjesituation i ett fall där i) den skattskyldiga personen endast arbetade i den medlemsstaten under en del av beskattningsåret och samtidigt var bosatt i en annan medlemsstat, ii) det var i den anställningsstaten som han eller hon uppbar hela eller nästan hela sin inkomst under den aktuella perioden, iii) den skattskyldiga personen under det året bosatte sig och började arbeta i en annan stat, och iv) han eller hon inte uppbar hela eller nästan hela sin inkomst i den förstnämnda anställningsstaten om man ser till hela beskattningsåret?

- 2) Är det av betydelse för svaret på den första frågan huruvida den stat där arbetstagaren under det aktuella beskattningsåret bosatte sig och började arbeta ingår i Europeiska unionen?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 16 januari 2014 –
Property Development Company NV mot Belgische Staat**

(Mål C-16/14)

(2014/C 102/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Property Development Company NV

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Ska vid uttag ur verksamheten i den mening som avses i artikel 5.6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾ av den 17 maj 1977 de mellanräntor som enligt artikel 35.4 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG⁽²⁾ av den 25 juli 1978 får inräknas i tillverkningskostnaderna i den mån räntan hänförs till produktionsperioden anses ingå i beskattningsunderlaget, och närmare bestämt i självkostnadspriset enligt artikel 11.A.1 b i sjätte direktivet och/eller i de bikostnader som avses i artikel 11.A.2 i sjätte direktivet?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

⁽²⁾ Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1 s. 17).

**Överklagande ingett den 21 januari 2014 av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller) av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den
8 november 2013 i mål T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH mot Byrån för harmonisering
inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)**

(Mål C-31/14 P)

(2014/C 102/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Walicka)

Övrig part i målet: Kessel Marketing & Vertriebs GmbH, Janssen-Cilag GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

- avvisa talan mot det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån meddelade den 21 september 2010 i ärende R 708/2010-4 eller, i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i första och andra instans.

Grunder och huvudargument

Harmoniseringsbyrån anser att tribunalen har bekräftat överklagandenämndens beslut att den avgränsning av förteckningen över varor och tjänster som begärts av sökanden var för vag om den grundade sig på kriteriet att de inte var receptbelagda. Tribunalen gjorde dock bedömningen att den vaga karaktären inte fråntog begäran om begränsning all relevans. Harmoniseringsbyrån anser också att denna vaga karaktär gör att begränsningen av förteckningen över varor och tjänster varken kan registreras eller utgöra grund för jämförelsen av varor och tjänster. Harmoniseringsbyrån gör gällande att eftersom en sådan vag karaktär har konstaterats i förevarande fall, kunde inte överklagandenämnden beakta ansökan om registrering i fråga.

Dessutom påpekar harmoniseringsbyrån att tribunalen beslutade att den begränsning som begärts av sökanden inte kunde tas upp till sakprövning, eftersom begäran grundade sig på att de omtvistade varorna inte var receptbelagda. Kriteriet att de omtvistade varorna inte var receptbelagda var olämpligt för att skapa en undergrupp för de berörda varorna. Det är inte ett lämpligt kriterium för att skapa en undergrupp av farmaceutiska produkter som omfattas av ett varumärke. Den omständigheten att det saknas harmonisering på EU-nivå innebär att frågan huruvida ett läkemedel är receptbelagt eller inte är beroende av tillämplig nationell lagstiftning på området för farmaceutiska produkter, vilken när som helst kan ändras av den nationella lagstiftaren. Skyddet för ett gemenskapsvarumärke kan inte bero på ett kriterium som omfattas av nationell rätt eller ett kriterium som kan ändras över tid. Harmoniseringsbyrån ifrågasätter inte denna analys. Tribunalen har emellertid också fastslagit att överklagandenämnden gjorde fel när den inte alls beaktade begränsningen. Enligt tribunalen borde överklagandenämnden inte ha fastställt att begäran om begränsning helt saknade relevans. Tribunalen gjorde vidare bedömningen att överklagandenämnden borde ha gjort en jämförelse av varorna på grundval av de varor som omfattas av det sökta varumärket, såsom de begränsats av sökanden, och de varor som omfattades av det äldre varumärket, utan att beakta kriteriet att de var receptbelagda.

Enligt harmoniseringsbyrån grundar sig domen, i den utsträckning som nyss nämnts, på ett åsidosättande av artikel 43.1 i varumärkesförordningen ⁽¹⁾, jämförd med artikel 2 i genomförandeförordningen ⁽²⁾, eftersom den vaga karaktären gör att förteckningen över varor och tjänster inte alls kan tas upp till sakprövning. En begränsning som ska avvisas kan inte registreras eller beaktas vid en jämförelse av varorna. Enligt harmoniseringsbyrån åsidosatte domen också principen att en ansökan om registrering är bindande, vilken ligger till grund för systemet med gemenskapsvarumärken. Förteckningen över varor och tjänster måste som sådan prövas på det sätt som sökanden önskar. Harmoniseringsbyrån anser att den inte har rätt att formulera om förteckningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, EUT L 78, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke, EGT L 303, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 23 januari 2014 – ERSTE Bank Hungary Zrt. mot Attila Sugár

(Mål C-32/14)

(2014/C 102/22)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Utmätningborgenär: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Gäldenär: Attila Sugár

Tolkningsfrågor

- 1) Är ett förfarande i en medlemsstat som, i det fall konsumenten underlåter att fullgöra en skyldighet som åligger honom enligt en formellt riktig handling som har upprättats av notarius publicus, innebär att den part som har ingått avtal med konsumenten får kräva betalning av ett belopp som parten själv anger genom att utfärda en så kallad utmättningsanteckning, utan att det krävs ett kontradiktoriskt förfarande där en domstol kan pröva huruvida de avtalsvillkor som ligger till grund för anteckningen är oskäligen, förenligt med artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾?
- 2) Får konsumenten i ett sådant förfarande yrka att den utfärdade utmättningsanteckningen ska ogiltigförklaras, på grund av att det inte har gjorts någon prövning av huruvida de avtalsvillkor som ligger till grund för anteckningen är oskäligen, trots att EU-domstolen i sin dom i mål C 472/11 slog fast att en nationell domstol i ett domstolsförfarande ska underrätta konsumenten om de oskäligen avtalsvillkor som den har konstaterat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Överklagande ingett den 24 januari 2014 av Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation, Superga Invest av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 11 november 2013 i mål T-545/12 Mory m.fl. mot kommissionen

(Mål C-33/14 P)

(2014/C 102/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation, Superga Invest (ombud: B. Vatier et F. Loubières, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

- upphäva det beslut som meddelats av tribunalens sjunde avdelning,
- återförvisa målet till tribunalen för utredning i sak, under sådana förhållanden som garanterar att utredningen blir opartisk,
- förklara att frågan om rättegångskostnader följer målet rörande huvudsaken.

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat två grunder till stöd för överklagandet.

Tribunalen har för det första gjort en felaktig tolkning av artikel 263 FEUF genom att inte medge att klagandena hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. För att sökande till vilka ett beslut inte är riktat ska ha talerätt krävs det att de är direkt och personligen berörda av beslutet. Detta är enligt klagandena det enda villkor som uppställs i fördraget för att bedöma om en talan kan tas upp till prövning. I fördraget hänvisas inte till ett berättigat intresse av att få saken prövad som ett oberoende villkor för talerätt.

Klagandena anser sig ha ett berättigat intresse av att få saken prövad av följande skäl: Den omständigheten att Mory SA varit part i de förfaranden som lett fram till besluten Sernam 1, Sernam 2 och Sernam 3, och att företaget varit personligen delaktig i dessa förfaranden, ger företaget ett berättigat intresse av att väcka talan mot ett beslut avseende tillämpningsföreskrifter för det senaste av dessa beslut. Den omständigheten att klagandena varit part i två pågående mål inför franska domstolar innebär även att det är visat att de har ett berättigat intresse av att få saken prövad. Superga Invests berättigade intresse av att få saken prövad följer direkt av Mory SA:s respektive Mory Teams berättigade intressen, eftersom Superga Invest varit den största aktieägaren i dessa båda företag och Superga Invest varit delaktigt i de två ovannämnda målen. Klagandena har ett berättigat intresse av att få saken prövad på grund av att fråntagits sin processuella rätt att få ett formellt granskningsförfarande inlett, trots att de i en skrivelse anmält Geodis övertagande av Sernams tillgångar till kommissionen.

Tribunalen har felaktigt funnit att inte var "direkt och personligen berörda", i den mening som avses i artikel 263 FEUF. Tribunalen gjorde fel när den inte prövade de invändningar om rättegångshinder som framstälts av kommissionen och som avser att klagandena inte var personligen berörda. Enligt klagandena finns det inga tvivel om att de är personligen berörda enligt tribunalens rättspraxis.

Överklagande ingett den 23 januari 2014 av Enercon GmbH av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 12 november 2013 i mål T-245/12, Gamesa Eólica, SL mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-35/14 P)

(2014/C 102/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Enercon GmbH (ombud: J. Eberhardt, Rechtsanwalt, R. Böhm, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Gamesa Eólica, SL

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 12 november 2013 i mål T-245/12,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen ska upphävas på följande grunder:

1. Som en följd av att klaganden inte inkom med en svarsinlaga i förfarandet vid tribunalen inbegrep sistnämnda domstol inte klaganden i detsamma och sände heller inte domen till klaganden. Tribunalen åsidosatte därvid sina rättegångsregler liksom klagandens rätt till egendom, genom att förneka denne ett korrekt rättsligt förfarande.
2. Tribunalen antog felaktigt att det omtvistade varumärket i sig var varumärke i färg, och den skulle inte ha lagt enbart den klassificeringen till grund sin bedömning av varumärkets särskiljningsförmåga.

Talan väckt den 24 januari 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-37/14)

(2014/C 102/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland och B. Stromsky)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens beslut 2009/402/EG av den 28 januari 2009 om de "åtgärdsprogram" som Frankrike har genomfört inom frukt- och grönsakssektorn ⁽¹⁾ genom att inte inom de föreskrivna fristerna vidta alla nödvändiga åtgärder för att från stödmottagarna återkräva det stöd som i artikel 1 i nämnda beslut förklarats vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden, och genom att inte informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits och att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 288 fjärde stycket FEUF och artiklarna 2,3 och 4 i nämnda beslut, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De frister som föreskrivs i beslutet för återkräva det statsstöd som förklarats vara olagligt har löpt ut utan att hela återbetalningen av stödet har genomförts.

Vid tidpunkten för den aktuella talan har inte svaranden ännu antagit nödvändiga åtgärder för att återkräva det stöd som beviljats de företag som åtnjutit detta. Svaranden har inte heller lämnat all den information som kommissionen efterfrågat.

⁽¹⁾ EUT L 127, s. 11.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27 januari 2014 – Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) m.fl.

(Mål C-39/14)

(2014/C 102/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

Övriga parter i målet: Thomas Erbs, Ursula Erbs

Tillståndsmyndighet: Landkreis Jerichower Land

Tolkningsfråga

Utgör artikel 107.1 FEUF hinder mot en nationell bestämmelse såsom 9.1 § punkt 3 i lagen om transaktioner avseende fastigheter (Grundstücksverkehrsgesetz, GrdstVG), enligt vilken det är förbjudet för ett organ som utgör en del av staten, såsom BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG), att i syfte att förbättra lantbruksstrukturen sälja jordbruksmark avsedd för försäljning till högstbjudande i ett offentligt anbudsförfarande när det högsta budet inte alls står i proportion till markens värde?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 27 januari 2014 – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon mot Utopia SARL, med handelsnamnet Marshall Bioresources

(Mål C-40/14)

(2014/C 102/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Motpart: Utopia SARL, med handelsnamnet Marshall Bioresources

Tolkningsfrågor

- 1) Kan en importör av djur som är särskilt avsedda för laboratoriebruk omfattas av befrielsen från importtullar för den typen av varor som avses i artikel 60 i förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse⁽¹⁾, när importören inte själv är en offentlig institution eller privat godkänd institution vars huvudsakliga verksamhet är undervisning eller vetenskaplig forskning, men vars kunder är institutioner som uppfyller dessa villkor?
- 2) Ska den allmänna bestämmelsen 5 b i de allmänna bestämmelserna i Kombinerade nomenklaturen tolkas så, att burar som används för transport av levande djur som är avsedda för laboratoriebruk omfattas av den kategorin av förpackningar som avses i denna bestämmelse?

Om denna fråga besvaras jakande, ska vad gäller dessa förpackningar begreppet "lämpade för upprepad användning" förstås generellt eller endast som upprepad användning inom unionens område?

⁽¹⁾ EUT L 105, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 3, s. 146.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 27 januari 2014 –
Christie's France SNC mot Syndicat national des antiquaires**

(Mål C-41/14)

(2014/C 102/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Christie's France SNC

Svarande: Syndicat national des antiquaires

Tolkningsfråga

Ska den regel som föreskrivs i artikel 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/84/EG av den 27 september 2001 om upphovsmannens rätt till ersättning vid vidareförsäljning av originalkonstverk (följerätt)⁽¹⁾, enligt vilken säljaren ska betala ersättningen på grundval av följerätten tolkas så att denne slutgiltigt ska bära kostnaden utan att det är möjligt att avtala om undantag härifrån?

⁽¹⁾ EGT L 272, s. 32

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den
30 januari 2014 – Holterman Ferho Exploitatie BV m.fl. mot F.L.F. Spies von Büllenheim**

(Mål C-47/14)

(2014/C 102/29)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH och Ferho Frankfurt GmbH

Motpart: F.L.F. Spies von Bülllesheim

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i avsnitt 5 i kapitel II (artiklarna 18–21) i förordning (EG) nr 44/2001⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder för att rätten tillämpar artikel 5.1 a eller artikel 5.3 i nämnda förordning i ett fall som det nu aktuella, där svaranden inte bara stäms av ett bolag för att i egenskap av vd för bolaget ha gjort sig skyldig till otillbörligt fullgörande av uppdraget eller rättsstridigt agerande, utan också oberoende av denna egenskap stäms av bolaget för att medelst uppsåt eller medveten oaktsamhet ha vållat skada vid fullgörandet av det anställningsavtal som ingåtts mellan honom och bolaget?
- 2) a) Om fråga 1 ska besvaras nekande, ska då uttrycket ”om talan avser avtal” i artikel 5.1 a i förordning (EG) nr 44/2001 tolkas så, att det också avser ett fall som det nu aktuella, där en person stäms av ett bolag för att i egenskap av vd för det bolaget ha åsidosatt sin skyldighet att vederbörligen fullgöra sitt bolagsrättsliga uppdrag?
b) Om fråga 2 a ska besvaras jakande, ska då uttrycket ”uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser” i artikel 5.1 a i förordning (EG) nr 44/2001 tolkas så, att det avser den plats där vd:n har, eller borde ha, fullgjort sitt bolagsrättsliga uppdrag, vilket i regel kommer att vara platsen för bolagets huvudkontor eller huvudsakliga verksamhet, i den mening som avses i artikel 60.1 b och c i förordningen?
- 3) a) Om fråga 1 ska besvaras nekande, ska då uttrycket ”skadestånd utanför avtalsförhållanden” i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 44/2001 tolkas så, att det också avser ett fall som det nu aktuella, där en person stäms av ett bolag för att i egenskap av vd för det bolaget ha gjort sig skyldig till otillbörligt fullgörande av dennes bolagsrättsliga uppdrag eller rättsstridigt agerande?
b) Om fråga 3 a ska besvaras jakande, ska då uttrycket ”den ort där skadan inträffade eller kan inträffa” i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 44/2001 tolkas så, att det avser den plats där vd:n har, eller borde ha, fullgjort sitt bolagsrättsliga uppdrag, vilket i regel kommer att vara platsen för bolagets huvudkontor eller huvudsakliga verksamhet, i enlighet med vad som avses i artikel 60.1 b och c i förordningen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

Talan väckt den 30 januari 2014 – Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd

(Mål C-48/14)

(2014/C 102/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: L. Visaggio och J. Rodrigues)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara rådets direktiv 2013/51/Euratom av den 22 oktober 2013 om fastställande av krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten⁽¹⁾, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Parlamentet har åberopat tre grunder till stöd för sin talan.

Parlamentet har för det första gjort gällande att rådet använt sig av fel rättslig grund. De åtgärder som avses i det omtvistade direktivet omfattas nämligen av unionens befogenheter på området för miljöskydd, vilket avses i artikel 192 FEUF. Dessa åtgärder borde följaktligen ha vidtagits på grundval av denna artikel, i enlighet med det sedvanliga lagstiftningsförfarandet, och inte på grundval av artiklarna 31 och 32 EA.

Parlamentet har för det andra anført att det omtvistade direktivet äventyrar rättssäkerheten genom att fastställa kontroll- och analysbestämmelser vilka ska tillämpas utöver de bestämmelser i direktiv 98/83/EG⁽²⁾ som redan är i kraft.

Slutligen anser parlamentet att rådet åsidosatte principen om lojalt samarbete mellan institutionerna, vilken avses i artikel 13.2 FEU genom att anta det omtvistade direktivet.

⁽¹⁾ EUT L 296, s. 12.

⁽²⁾ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, s. 32).

Överklagande ingett den 4 februari 2014 av JAS Jet Air Service France (JAS) av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 3 december 2013 i mål T-573/11, JAS Jet Air Service France mot kommissionen

(Mål C-53/14 P)

(2014/C 102/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: JAS Jet Air Service France (JAS) (ombud: advokaterna T. Gallois och E. Dereviankine)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domslutet i tribunalens dom av den 3 december 2013 i mål T-573/11,
- slå fast att de yrkanden som JAS Jet Air Service France har framställt i första instans kan bifallas, i den del som de avser ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 5 augusti 2011 i ärende REM 01/2008, genom vilket klagandens ansökan av den 24 januari 2008 om eftergift av importtullar till ett totalt belopp om 1 001 778, 20 euro avslogs,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför två grunder för sitt överklagande av tribunalens dom, genom vilken kommissionens beslut av den 5 augusti 2011 om avslag på klagandens ansökan om eftergift av importtullar fastställdes.

Klaganden gör för det första gällande att tribunalen åsidosatte artikel 13 i förordning (EEG) nr 1430/79⁽¹⁾ och artikel 239 i tullkodexen⁽²⁾, när den slog fast att det inte förelåg någon "särskild situation" som gav rätt till den begärda eftergiften. Tribunalen fann att klagandens situation inte kunde jämföras med företaget CALBERSON BV:s situation (ärende REM 10/01), vilket beviljades eftergift av kommissionen.

För det andra anser klaganden att tribunalen åsidosatte ovannämnda artiklar genom att den vid bedömningen av om det förelåg en "särskild situation" underlät att beakta de brister som uppkommit med avseende på det interna förfarandet för utfärdande och kontroll av godkännanden för mervärdesskattebefriad import, kallade AI2 (artikel 275 i den franska skattelagen med tillämpningsbestämmelser). Tribunalen tillämpade omvänd bevisbörda och åsidosatte därmed allmänna rättsprinciper genom att slå fast att det ankommer på klaganden att exakt visa konsekvenserna av nämnda brister.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar (EGT L 175, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d'appel de Mons (Belgien) den 5 februari 2014 –
Régie communale autonome du stade Luc Varenne mot Belgiska staten**

(Mål C-55/14)

(2014/C 102/32)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Mons

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Motpart: Belgiska staten

Tolkningsfråga

Ska tillhandahållande av en idrottsanläggning uteslutande för fotbollsändamål, innebärande rätten att vid enstaka tillfällen använda och utnyttja spelplanen på fotbollsarenan (marken) samt omklädningsrum för spelare och domare högst 18 dagar per säsong (en säsong inleds den 1 juli ett kalenderår och avslutas den 30 juni året därpå) betraktas som uthyrning av fast egendom som är undantagen skatteplikt enligt artikel 13 B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾ (artikel 135.1 l i direktiv 2006/112 om mervärdesskatt ⁽²⁾) under nedanstående förutsättningar?

- Upplåtaren har utöver de ovan nämnda 18 dagarna full och oinskränkt rätt att bevilja samma rättigheter till andra fysiska eller juridiska personer som upplåtaren själv väljer.
- Upplåtaren har rätt att när som helst få tillträde till anläggningen, utan föregående medgivande från nyttjanderättsinnehavaren, bland annat i syfte att se till att anläggningen nyttjas korrekt och att inte skador uppstår, på det enda villkoret att detta inte förhindrar att idrottstävlingar kan genomföras såsom planerat.
- Upplåtaren bibehåller dessutom en ständig rätt att kontrollera tillträdet till anläggningen, inbegripet under de perioder då RFCT nyttjar anläggningen.

- Upplåtaren begär en schablonersättning på 1 750 euro per dag för nyttjande av spelplan, omklädningsrum, servering, vaktmästar-, övervaknings- och kontrolltjänster avseende hela anläggningen. 20 procent av beloppet förutsätts motsvara tillträde till fotbollsplanen och 80 procent utgör ersättning för underhåll, städning och skötsel (gräsklippning, gödsling m.m.) och säkerställande av att spelplanen uppfyller gällande krav samt andra relevanta tjänster som tillhandahålls av upplåtaren (i detta fall RCA som är klagande).

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Ordinario di Aosta (Italien) den 10 februari 2014 – Equitalia Nord SpA mot CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

(Mål C-68/14)

(2014/C 102/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Ordinario di Aosta

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Equitalia Nord SpA

Motpart: CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

Tolkningsfrågor

- 1) Ska de gällande italienska bestämmelserna i artikel 3.1 och 3.4 i lagdekret nr 95 av den 6 juli 2012, i dess delvis ändrade lydelse enligt omvandlingslag nr 135 av den 7 augusti 2012 – i den del de föreskriver dels att ”med hänsyn till den exceptionella ekonomiska situationen och de prioriterade behoven att uppnå målet att begränsa de offentliga utgifterna ska den lagenliga hyresuppräkningen till följd av den av ISTAT fastställda förändringen i konsumentprisindex från och med det datum då förevarande beslut träder i kraft inte tillämpas på 2012, 2013 respektive 2014 års hyror som dels de myndigheter som ingår i den offentliga konsoliderade resultaträkningen, vilka har identifierats av ISTAT enligt artikel 1.3 i lag nr 196 av den 31 december 2009, dels oberoende myndigheter, däribland den nationella finansinspektionen (Consob), betalar för att hyra fastigheter för institutionella uppgifter”, dels att [Orig. s. 6] ”hyrorna enligt de hyresavtal avseende fastigheter för institutionella uppgifter som har ingåtts av de centrala myndigheterna, vilka har identifierats av ISTAT enligt artikel 1.3 i lag nr 196 av den 31 december 2009, och av oberoende myndigheter, däribland den nationella finansinspektionen (Consob), ska sänkas med 15 procent i förhållande till aktuell hyra från och med den 1 januari 2015 i syfte att begränsa de offentliga utgifterna”, medan ”den i föregående mening nämnda sänkningen ska tillämpas, från och med det datum då lagen om omvandling av förevarande dekret träder i kraft, på de hyresavtal som löper ut eller förnyas efter detta datum” – anses strida mot artikel 106.1 och 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av den anledningen att de ger vissa rättssubjekt som bedriver verksamhet på en konkurrensutsatt marknad en otillbörlig och diskriminerande fördel jämfört med andra rättssubjekt som bedriver samma verksamhet men inte omfattas av bestämmelserna i fråga?
- 2) Kan ovannämnda bestämmelser, i och med att de beviljar vissa rättssubjekt som bedriver verksamhet på en konkurrensutsatt marknad en otillbörlig och diskriminerande fördel jämfört med andra rättssubjekt som bedriver samma verksamhet men inte omfattas av bestämmelserna i fråga, anses vara ”statligt stöd” i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF?

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Information Rights) (Förenade kungariket) den 10 februari 2014 – East Sussex County Council mot The Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association

(Mål C-71/14)

(2014/C 102/34)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Information Rights)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: East Sussex County Council

Motpart: The Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association

Tolkningsfrågor

- 1) Vilken innebörd ska tillmätas artikel 5.2 i direktiv 2003/4/EG⁽¹⁾? Kan i synnerhet en avgift till ett skäligt belopp för tillhandahållande av en viss typ av miljöinformation innefatta
 - a) en del av kostnaden för att upprätthålla en databas som den offentliga myndigheten använder för att efterkomma önskemål om information av den typen,
 - b) overheadkostnader hänförliga till personaltid som på vederbörligt sätt har beaktats vid fastställandet av avgiften?
- 2) Är det förenligt med artiklarna 5.2 och 6 i direktivet att en medlemsstat i sina föreskrifter anger att en offentlig myndighet får ta ut en avgift för att tillhandahålla miljöinformation som "... inte överstiger ett belopp som den offentliga myndigheten anser utgöra ett skäligt belopp" om den offentliga myndighetens beslut i fråga om vad som utgör ett "skäligt belopp" kan bli föremål för administrativ prövning och domstolsprövning i enlighet med engelsk rätt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG, EUT L 41 av den 14.2.2003, s. 26.

Talan väckt den 12 februari 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-77/14)

(2014/C 102/35)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky och A. Marcoulli)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut⁽¹⁾ av den 13 juli 2011, C(2011) 4916 slutlig (angående statligt stöd SA.26117 – C 2/10, ex NN 62/09, som genomförts till förmån för Aluminium of Greece SA) och enligt EUF-fördraget genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta samtliga åtgärder som är nödvändiga för att återkräva det stöd som i artikel 1 i nämnda beslut förklarats olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden, eller i vart fall genom att inte på lämpligt sätt underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits enligt artikel 4, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens talan avser Republiken Greklands underlåtenhet att följa kommissionens beslut angående ett olagligt statligt stöd till förmån för företaget Aluminium SA, vilket ska återkrävas av Public Power Corporation (PPC).

Kommissionen påpekar att Grekland var skyldigt att tillse att beslutet genomfördes inom fyra månader från delgivningen. Beslutet delgavs den 14 juli 2011 och kommissionen förlängde inte fristen för genomförande. I formellt hänseende löpte följaktligen fristen ut den 14 november 2011.

Kommissionen erinrar om att enligt domstolens fasta praxis är det enda skäl som en medlemsstat kan åberopa mot en fördragsbrottstalan, som väckts av kommissionen enligt artikel 108.2 FEUF, att det är helt omöjligt att korrekt verkställa beslutet.

I förevarande fall har de grekiska myndigheterna aldrig åberopat att det skulle vara helt omöjligt att verkställa beslutet. Tvärtom har de inledningsvis uttryckt en vilja att verkställa beslutet så snabbt som möjligt. Kommissionen påpekar emellertid att de grekiska myndigheterna, vid den tidpunkt då denna talan väcktes, ännu inte hade vidtagit någon åtgärd som avsåg att ens delvis verkställa beslutet.

Kommissionen noterar dessutom att betalningsföreläggandet, som PPC utverkat mot Aluminium SA, avseende stödbeloppet inhiherats genom dom från Monomeles Protodikeio Athinon (domstol i första instans i Aten). Kommissionen anser att nämnda nationella domstol, genom att inhihera betalningsföreläggandet, åsidosatte de villkor som enligt domstolens fasta praxis gäller för uppskov med verkställigheten av en nationell rättsakt som genomför unionsrätt.⁽²⁾

Kommissionen anser att Grekland inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att verkställa beslutet, vare sig i enlighet med den lösning som diskuterats mellan kommissionen och de grekiska myndigheterna eller på något annat sätt.

⁽¹⁾ EUT L 166 av den 27 juni 2012, s. 83–89.

⁽²⁾ Dom av den 21 februari 1991 i de förenade målen C-143/88 och C-92/89, Zuckerfabrik Süderdithmarschen AG m.fl., och av den 9 november 1995 i mål C-465/93, Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH m.fl.

Överklagande ingett den 13 februari 2014 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 december 2013 i mål T-117/12, ANKO mot kommissionen

(Mål C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou e B. Conte)

Övrig part i målet: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har med två olika konsortier, i vilka ingår motparten ANKO, slutit avtal om stöd för finansiering av projekten "OASIS" och "PERFORM" inom ramen för Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration.

När det gäller nämnda avtal gör kommissionen gällande att tribunalen gjort en felaktig tolkning av de allmänna villkoren i avtalet och särskilt artikel II 5.3 d (och artikel II 14.1 andra stycket).

Den felaktiga tolkningen av de allmänna villkoren i avtalet gäller närmare bestämt följande:

1. Felaktig bedömning av oriktigheternas allvarliga och systematiska art som grund för avbrott.
2. Felaktig bedömning av sannolikheten för upprepning av oriktigheterna.
3. Felaktig induktion utifrån rättelser ad hoc.
4. Felaktig tolkning av möjligheten att använda genomsnittliga kostnader och felaktig tillämpning av denna möjlighet på fiktiva kostnader – missuppfattning av bevisning.
5. Sammanblandning av villkoren för avbrott (misstanke) och villkoren för godkännande (säkerhet).

Talan väckt den 18 februari 2014 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-87/14)

(2014/C 102/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Enegren och M. van Beek)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden för biträdande läkare (icke konsulterande sjukhusläkare), och att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3, 5, 6, 17.2 och 17.5 i direktivet, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 3

Irland har underlåtit att säkerställa att biträdande läkare tillförsäkras en minsta dygnsvila per 24-timmarsperiod.

Artikel 5

Irland har underlåtit att säkerställa att biträdande läkare tillförsäkras en minsta sammanhängande ledighet under varje period om sju dagar.

Artikel 6

Irland har underlåtit att säkerställa att den genomsnittliga arbetstiden för varje sjudagarsperiod inte överstiger 48 timmar.

Artikel 17.2

Irland har underlåtit att säkerställa att biträdande läkare erbjuds motsvarande kompensationsledighet när det krävs att de arbetar utan att kunna nyttja de viloperioder som anges i artiklarna 3 och 5.

Artikel 17(5)

Irland har inte säkerställt att läkare under utbildning inte överstiger den veckovisa arbetstiden efter utgången av den övergångsperiod som förskrivs i artikel 17.5.

⁽¹⁾ EUT L 299, s. 9.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-462/12) ⁽¹⁾

(2014/C 102/38)

Rättegångsspråk: *ungerska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 379, 8.12.2012.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen, intervenienter: Konungariket Nederländerna, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Tjeckien, Republiken Finland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Republiken Estland

(Mål C-598/12) ⁽¹⁾

(2014/C 102/39)

Rättegångsspråk: *polska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 79, 16.3.2013.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 december 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen, intervention: Konungariket Nederländerna, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Finland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Republiken Estland

(Mål C-55/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/40)

Rättegångsspråk: *polska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 101, 6.4.2013.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 december 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Finland, intervenienter Konungariket Sverige, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Polen, Konungariket Nederländerna, Republiken Frankrike, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Republiken Estland

(Mål C-109/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/41)

Rättegångsspråk: *finska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 123, 27.4.2013

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 18 december 2013- Europeiska kommissionen mot Republiken Finland, intervenienter: Konungariket Sverige, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Polen, Konungariket Nederländerna, Republiken Frankrike, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Republiken Estland

(Mål C-111/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/42)

Rättegångsspråk: *finska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 123, 27.4.2013.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-169/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/43)

Rättegångsspråk: *polska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 171, 15.6.2013.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Finland

(Mål C-178/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/44)

Rättegångsspråk: *finska*

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 156, 1.6.2013.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 22 november 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-188/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/45)

Rättegångsspråk: slovenska

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 156, 1.6.2013.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 oktober 2013 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien

(Mål C-253/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/46)

Rättegångsspråk: bulgariska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 189, 29.6.2013.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra – Spanien) – Pablo Acosta Padín mot Hijos de J. Barreras SA

(Mål C-276/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/47)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 oktober 2013 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-321/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/48)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 226, 3.8.2013.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Ireland – Irland) – Lisa Kelly mot Minister for Social Protection

(Mål C-403/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/49)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 274, 21.9.2013

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – LG Display och LG Display Taiwan mot kommissionen

(Mål T-128/11) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Världsmarknaden för flytkrystallskärmar (LCD) — Avtal och samordnade förfaranden vad gäller priser och produktionskapacitet — Intern försäljning — Rätten till försvar — Böter — Partiell immunitet mot böter — En enda, fortlöpande överträdelse — Principen ne bis in idem)

(2014/C 102/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: LG Display Co. Ltd (Seoul, Sydkorea) och LG Display Taiwan Co. Ltd (Taipei, Taiwan) (ombud: advokaterna A. Winckler och F.-C. Laprévote)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Van Nuffel och F. Ronkes Agerbeek, biträdda av S. Kingston, barrister)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 8761 slutlig av den 8 december 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (ärende COMP/39.309 – LCD) och om nedsättning av de böter som sökandena ålades enligt detta beslut.

Domslut

- 1) De böter som solidariskt ålades LG Display Co. Ltd och LG Display Taiwan Co. Ltd enligt artikel 2 i kommissionens beslut K (2010) 8761 slutlig av den 8 december 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (ärende COMP/39.309 – LCD) fastställs till 210 000 000 euro.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) LG Display och LG Display Taiwan ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) Kommissionen ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 130, 30.4.2011.

Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Ezz m.fl mot rådet

(Mål T-256/11) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med hänsyn till situationen i Egypten — Frysning av tillgångar — Rättslig grund — Motiveringsskyldighet — Fel i sak — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Rätt till egendom — Näringsfrihet)

(2014/C 102/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypten), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed (London, Förenade kungariket), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London) och Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Nagggar (Giza) (ombud: inledningsvis M. Lester, barrister och J. Binns, solicitor, därefter J. Binns, J. Lewis, QC, B. Kennelly, barrister och I. Burton, solicitor)

Svarande: Europeiska unionen råd (ombud: M. Bishop och I. Gurov)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden : Europeiska kommissionen (ombud: F. Erlbacher, M. Konstantinidis och A. Bordes)

Saken

Ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/172/Gusp av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT L 76, s. 63) och rådets förordning (EU) nr 270/2011 av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT L 76, s. 4), i den mån som sökandenas namn tas upp på förteckningen över personer och enheter vars tillgångar omfattas av åtgärderna om fryshing av penningmedel och ekonomiska resurser

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin och Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat ska förutom att bära sina egna rättegångskostnader även ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd haft.*
- 3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 89, 19.3.2011.

Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Advance Magazine Publishers mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-37/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket TEEN VOGUE — Det äldre nationella ordmärket VOGUE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Identiska produkter — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Bevis för att det äldre varumärket verkligen har använts — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 — Regel 22.3 i förordning (EG) nr 2868/95 — Delvis avslag på ansökan)

(2014/C 102/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: T. Alkin, barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Bullock)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Eduardo López Cabré (Barcelona, Spanien)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 22 november 2011 (ärende R 1763/2010-4), angående ett invändningsförfarande mellan Eduardo López Cabré och Advance Magazine Publishers, Inc

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Advance Magazine Publishers, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 73 den 10.3.2012.

Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Lidl Stiftung mot harmoniseringsbyrån – Lidl Music (LIDL express)

(Mål T-225/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket LIDL express — Det äldre nationella figurmärket LIDL MUSIC — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artiklarna 15.1 och 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009)

(2014/C 102/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna M. Schaeffer, M. Wolter och A. Marx, därefter advokaterna M. Wolter, A. Marx och M. Kefferpütz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Lidl Music spol. s r.o. (Brno, Republiken Tjeckien)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 21 mars 2012 (ärende R 2379/2010-1) om ett invändningsförfarande mellan LIDL MUSIC spol. S.r.o. och Lidl Stiftung & Co. KG.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Lidl Stiftung & Co. KG. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 227, 28.7.2012.

Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Lidl Stiftung mot harmoniseringsbyrån – Lidl Music (LIDL)

(Mål T-226/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket LIDL — Det äldre nationella figurmärket LIDL MUSIC — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artiklarna 15.1, 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009)

(2014/C 102/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna M. Schaeffer, M. Wolter och A. Marx, därefter M. Wolter, A. Marx och advokaten M. Kefferpütz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Lidl Music spol. s r.o. (Brno, Republiken Tjeckien)

Saken

Talan mot det beslut som harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd meddelade den 21 mars 2012 (ärende R 2380/2010-1) angående ett invändningsförfarande mellan Lidl Music spol. s r.o. et Lidl Stiftung & Co. KG.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Lidl Stiftung & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 227, 28.7.2012.

Tribunalens dom av den 26 februari 2014 – Sartorius Lab Instruments mot harmoniseringsbyrån (Gul cirkelbåge i nederkanten av en bildskärm)

(Mål T-331/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke bestående av en gul båge i nederkanten av en bildskärm — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2014/C 102/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG (Göttingen, Tyskland), som fått tillåtelse att överta Sartorius Weighing Technology GmbH:s talan (ombud: advokaten K. Welkerling)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan som väckts mot det beslut som harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd meddelade den 3 maj 2012 (ärende R 1783/2011-1) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett kännetecken som består av en gul båge i nederkanten av en bildskärm.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 287, 22.9.2012.

**Tribunalens dom av den 27 februari 2014 – Advance Magazine Publishers mot harmoniseringsbyrån
– Nanso Group (TEEN VOGUE)**

(Mål T-509/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket TEEN VOGUE — Det äldre nationella ordmärket VOGUE — Upptagande till sakprövning — Rättslig kvalificering av yrkanden — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Varor som är identiska eller av liknande slag — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Delvist avslag på registreringsansökan)

(2014/C 102/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: C. Aikens, barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: V. Melgar)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Nanso Group Oy (Nokia, Finland) (ombud: advokaten M. Tuominen)

Saken

talán mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 17 september 2012 (ärende R 147/2011-4) om ett invändningsförfarande mellan Nanso Group Oy och Advance Magazine Publishers, Inc.

Domslut

- 1) Talán ogillas.
- 2) Advance Magazine Publishers, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2013.

Talán väckt den 3 januari 2014 – Banco de Santander m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål T-6/14)

(2014/C 102/57)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Banco de Santander, SA (Santander, Spanien), Santander Investment, SA (Santander, Spanien) och Naviera Séneca, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero y A. Lamadrid de Pablo och A. Biondi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån samtliga de åtgärder som enligt beslutet utgör det berörda spanska systemet för finansiell leasing kvalificeras som ett nytt statligt stöd vilket är oförenligt med den inre marknaden,
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 1 och 4 i det angripna beslutet, som pekar ut personer som investerar i ekonomiska intressegrupperingar som mottagarna av dessa påstådda stöd och de enda som beslutet om återkrav riktar sig till, eller

- i tredje hand, ogiltigförklara artikel 4 i det angripna beslutet i den mån det innebär återkrav av de påstådda stöden, i strid mot unionsrättens allmänna principer,
- ogiltigförklara artikel 4 i det angripna beslutet, i den mån det rör lagligheten av privata avtal mellan investerarna och andra enheter, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T_700/13, Bankia mot kommissionen.

Talan väckt den 30 januari 2014 – Bateaux mouches mot harmoniseringsbyrån (BATEAUX MOUCHES)

(Mål T-72/14)

(2014/C 102/58)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Compagnie des bateaux mouches SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten G. Barbaut)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara det beslut som fattades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 15 november 2013 i ärende R 284/2013-2,
- ändra det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 15 november 2013 i ärende R 284/2013-2, och
- förplikta tribunalen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket BATEAUX MOUCHES, för tjänster i klass 37 (nr 1 092 478)

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
 - Det omtvistade varumärket bedömdes felaktig inte ha förvärvat särskiljningsförmåga med avseende på de avsedda tjänsterna till följd av användning.
-

**Talan väckt den 4 februari 2014 – Red Bull mot harmoniseringsbyrån– Automobili Lamborghini
(Återgivning av två tjurar)**

(Mål T-73/14)

(2014/C 102/59)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Österrike) (ombud: advokaterna V. von Bomhard, J. Fuhrmann och A. Renck samt I. Fowler, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Automobili Lamborghini SpA (Sant' Agata Bolognese, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 14 november 2013 (ärende R 1263/2012-1), och
- förplikta svaranden och motparten vid överklagandenämnden, för det fall denne skulle intervensera i målet, att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens kostnader.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: Figurmärke som återger två tjurar för varor i klass 12 (registrering som gemenskapsvarumärke nr 3 629 342)

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: Automobili Lamborghini SpA

Annuleringsenhetens beslut: Ansökan om upphävande bifölls

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslogs

Grunder: Åsidosättande av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 4 februari 2014 – PT Musim Mas mot rådet

(Mål T-80/14)

(2014/C 102/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonesien) (ombud: J. García-Gallardo Gil-Fournier, lawyer, C. Humpe, solicitor, och A. Verdegay Mena, lawyer)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 av den 19 november 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 315, s. 2) såvitt den avser sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Europeiska unionens råd har åsidosatt (i) artiklarna 1.1, 7.2 och 9.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51) samt (ii) principen om god förvaltning, proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen då rådet förordnade om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som ålagts sökanden:
 - Enligt artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 kan antidumpningstullar inte påföras exportörer, såsom sökanden, vars produkter inte varit föremål för dumpning. Det finns därför inte någon rättslig grund för att införa preliminära antidumpningstullar på sökanden och ännu mindre för att ta ut sådana tullar.
 - Rådet har åsidosatt artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att förordna om och slutgiltigt ta ut en preliminär dumpningstull om 2,8 procent på sökanden vilket är mer än korrekt preliminär dumpningsmarginal.
 - Enligt artikel 9.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 är det förbjudet för kommissionen att förordna om preliminära tullar om den preliminära dumpningsmarginalen ligger under 2 procent. Rådet har åsidosatt artikel 9.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att förordna om slutgiltigt uttag av de preliminära tullar som ålagts sökanden.
 - Mot bakgrund av de misstag som Europeiska kommissionen gjorde när den beräknade sökandens preliminära dumpningsmarginal borde rådet ha slagit fast att kommissionen underlåtit att omdömesgilt och objektivt pröva samtliga relevanta aspekter i ärendet. Detta utgör ett åsidosättande av principen om god förvaltning.
 - Rådets förordnande om slutgiltigt uttag av den felaktigt ålagda preliminära tullen från sökanden måste anses vara oproportionerligt med beaktande av det mål som eftersträvas med rådets förordning (EG) nr 1225/2009, vilket i sin tur innebär ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
 - Genom att förordna att den felaktigt beräknade preliminära dumpningstullen slutgiltigt skulle uttas från sökanden, och genom att inte ålägga P.T. Cilandra Perkasa att betala någon preliminär dumpningstull, har rådet diskriminerat sökanden i förhållande till nämnda bolag som är att anse som ett bolag i en liknande situation som sökanden. Således har rådet åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 20.2, 2.5, 2.8 och 2.10 i i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen:
 - Rådet har underlåtit att ange grundläggande fakta i samband med påståendet om en särskild marknadssituation, vilket strider mot artikel 20.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009.
 - Rådet har justerat sökandens produktionskostnader på den grunden att det var fråga om en särskild marknadssituation inom ramen för artikel 2.5 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009.
 - Rådet har underlåtit att beakta att sökanden använder sig av palmfettsdestillat (*Palm Fatty Distillates*) som råvara.
 - Rådet har underlåtit att beakta dubbelräkningspåslaget som en del av sökandens exportpris och åsidosatte därvid artikel 2.8 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009.
 - Rådet har underlåtit att beakta att sökanden och dess närstående företag är att anse som en enda ekonomisk enhet, vilket innebär ett åsidosättande av artikel 2.10 i i rådets förordning (EG) nr 1225/2009.

Talan väckt den 7 februari 2014 – Iranian Offshore Engineering & Construction mot rådet

(Mål T-95/14)

(2014/C 102/61)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (ombud: advokaterna J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea och J. Iriarte Angel)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 i rådets beslut 2013/661/Gusp i den del den berör sökanden och avlägsna sökandens namn från bilagan till nämnda beslut,
- ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 i den del den berör sökanden och avlägsna sökandens namn från bilagan till nämnda förordning, samt
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot artikel 1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, s. 3), och artikel 1 i rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, s. 18), i den mån sökanden uppförs på den förteckning över personer och enheter som är föremål för de restriktiva åtgärderna.

Sökanden åberopar sju grunder till stöd för sin talan.

1. Första grunden: Uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheter som ligger till grund för de angripna artiklarna, vilka stöd i såväl materiellt som bevismässigt hänseende.
2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten med hänsyn till att motiveringen till de angripna artiklarna, när det gäller IOEC, inte bara är grundlös, utan även oklar, ospecifik och allmänt hållen, vilket hindrar sökanden från att förbereda sitt försvar på ett lämpligt sätt.
3. Tredje grunden: Kränkning av rätten till ett effektivt rättsligt skydd med hänsyn till rättsakternas motivering, bristande bevisning för anklagelserna samt åsidosättande av rätten till försvar och rätten till egendom, eftersom motiveringsskyldigheten och kravet på framläggande av faktisk bevisning inte har iakttagits, vilket innebär en kränkning av övriga rättigheter.
4. Fjärde grunden: Maktmissbruk genom att det förelåg objektiva, precisa och samstämmiga indicier på att rådet, genom att missbruka sin ställning, hade, när den antog de restriktiva åtgärderna, andra syften än vad som angetts.
5. Femte grunden: Felaktig tolkning av relevanta rättsregler som tillämpats brett och felaktigt, vilket inte är acceptabelt när det rör sig om sanktionsbestämmelser.
6. Sjätte grunden: Kränkning av rätten till egendom, vilken begränsats utan sakliga skäl.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling, då sökandens konkurrenskraft utan orsak har försämrats.

Talan väckt den 17 februari 2014 – Alesa mot kommissionen

(Mål T-99/14)

(2014/C 102/62)

Rättegångsspråk: italienska

Parter*Sökande:* Alesa Srl (Chieti, Italien) (ombud: advokaten N. Giampaolo)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- såsom inledande säkerhetsåtgärd, skjuta upp Europeiska kommissionens tilldelning av kontrakt nr DCI-ASIE/2013/329-453 på 9 304 400 euro, vilket offentliggjordes i TED (Tenders electronic Daily portal internet) den 3 december 2013, och vilket, på Folkrepubliken Kinas vägnar, tilldelats konsortiet lett av GIZ GmbH,
- i sak bifalla talan på de grunder som anförts i ansökan och i konsekvens därmed ogiltigförklara Europeiska kommissionens tilldelning av kontrakt nr DCI-ASIE/2013/329 453 på 9 304 400 euro, vilket offentliggjordes i TED den 3 december 2013, och vilket, på Folkrepubliken Kinas vägnar, tilldelats konsortiet lett av GIZ GmbH,
- förplikta Europeiska kommissionen att, på de olika grunder som anförts i ansökan, ersätta den skada som sökanden personligen lidit och den skada som Sharewich-konsortiet lidit med ett belopp på 900 000 euro eller med ett belopp som tribunalen finner vara skäligt,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader, och
- med stöd av artikel 277 FEUF pröva giltigheten och tillämpligheten av artikel 266.1 i tillämpningsföreskrifterna för budgetförordningen (delegerad förordning (EU) nr 1268/2012) och artikel 2.4.13 i PRAG 2013 (*Practical Guide to Contract Procedures for EU External Actions*) i förhållande till övriga bestämmelser om förvaltning och tilldelning av offentliga kontrakt, i den mån dessa bestämmelser – oberoende av kontraktets värde och huruvida det överskrider det föreskrivna taket – tillåter den upphandlande myndigheten att, sedan den återkallat upphandlingsförfarandet, inleda ett förhandlat förfarande direkt med en eller flera anbudsgivare utan att först meddela övriga anbudsgivare som inte bjudits in att delta i det förhandlade förfarandet.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot det upphandlingsförfarande genom vilket Europeiska kommissionen tilldelade kontrakt nr DCI-ASIE/2013/329-453 till konsortiet GIZ GmbH, vilket inleddes genom meddelande om upphandling nr 2012/S 223-366462, angående tekniskt stöd till ministeriet för stads- och landsbygdsutveckling (MOHURD) i Folkrepubliken Kina genom utbyte av god europeisk praxis i fråga om stadsplanering och minskning av utsläpp av växthusgaser (projektet "Hållbar urbanisering – en länk mellan miljövänliga städer i Europa och Kina (EC-LINK)).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande samt felaktig tolkning och tillämpning av Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget, samt maktmissbruk i samband utövandet av det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen och dess avdelningar och delegationer har getts i egenskap av upphandlande myndighet.

2. Andra grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 2.4.13 i PRAG 2013, samt maktmissbruk i samband med utövandet av det utrymme för skönmässig bedömning som kommissionen och dess avdelningar och delegationer har getts i egenskap av upphandlande myndighet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande samt felaktig tolkning och tillämpning av öppenhetsprincipen i artiklarna 15 FEUF och 298 FEUF, samt i artiklarna 102.1 (tillämplig på offentlig upphandling) och 112.1 (principer om likabehandling och öppenhet) i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, samt maktmissbruk i samband med utövandet av det utrymme för skönmässig bedömning som kommissionen och dess avdelningar och delegationer har getts i egenskap av upphandlande myndighet .
4. Fjärde grunden: Åsidosättande samt felaktig tolkning och tillämpning av de grundläggande principerna i artikel 2 i direktiv 2004/18/EG och andra hänvisningar till lagstiftning på området för förvaltning och tilldelning av offentliga kontrakt som återfinns i detta direktiv, samt maktmissbruk i samband med utövandet av det utrymme för skönmässig bedömning som kommissionen och dess avdelningar och delegationer har getts i egenskap av upphandlande myndighet.

Talan väckt den 19 februari 2014 – Italien mot kommissionen

(Mål T-122/14)

(2014/C 102/63)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: advokaten S. Fiorentino och G. Palmieri i egenskap av ombud)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Italien väcker talan mot kommissionens beslut C(2013) 8681 final av den 9 december 2013 i vilket kommissionen, i syfte att följa domstolens dom av den 17 november 2011 i mål C-496/09, förelade Republiken Italien att betala vite med ett belopp på 6 252 000 euro.

Det angripna beslutet avser den andra sexmånadersperiodens försening, det vill säga perioden den 17 maj–17 november 2012.

Italiens regering åberopar följande grunder till stöd för talan:

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 260.1 och 260.3 andra stycket, samt åsidosättande av den dom som ska verkställas vad gäller fordringar som finns mot de företag som är föremål för "ackordsförfarande" eller står under "kontrollerad förvaltning".

I det angripna beslutet görs nämligen inte fråga om stöd som ska återbetalas under den aktuella sexmånadersperioden avdrag för fordringarna mot de företag som har gått i konkurs eller är föremål för ett konkursförfarande, trots att det enligt den italienska regeringens uppfattning rör sig om fordringar som medlemsstaten försökt driva in med alla tillgängliga medel och som därför inte ska räknas in i det stödbelopp som enligt ska återkrävas enligt nämnda dom.

2. Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1), och felaktig tillämpning av artikel 11 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, s. 1).

1. I detta avseende görs gällande att beslutet ålägger de italienska myndigheterna att tillämpa en sammansatt räntesats enligt artikel 11 i förordning nr 794/2004 på de stödbelopp som ska återbetalas. Den italienska regeringen ifrågasätter denna metod och gör därvid gällande att den – även med beaktande av EU-domstolens praxis (särskilt i dom v den 11 december 2008 i mål C-295/07, kommissionen mot Département du Loiret och Scott SA) inte får tillämpas i fråga om beslut om återkrav som antogs innan förordning nr 794/2004 trädde i kraft och ännu mindre i fråga om beslut som antogs innan kommissionen offentliggjorde Meddelande från kommissionen om de räntesatser som är tillämpliga vid återbetalning av stöd som olagligt beviljats (EUT C 110, 2003, s. 21).

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens (tredje avdelningen) dom av den 26 februari 2014 – Diamantopoulos mot EEAS

(Mål F-53/13) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Beslut att inte befordra sökanden till lönegrad AD 12 — Underförstått beslut att avslå klagomålet — Det uttryckliga beslutet att avslå klagomålet har fattats efter talans väckande — Motivering)

(2014/C 102/64)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alkis Diamantopoulos (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten (EEAS) (ombud: S. Marquardt och E. Chaboureau)

Saken

Personalmål – Talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte befordra sökanden till lönegrad AD12 under befordringsförfarandet 2012.

Domslut

- 1) Europeiska utrikestjänstens beslut att inte befordra Alkis Diamantopoulos till lönegrad AD 12 under befordringsförfarandet 2012 ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska utrikestjänstens ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Alkis Diamantopoulos rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 215, 27.7.2013, s. 20.

Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 25 februari 2014 – Marcuccio mot kommissionen

(Mål F-118/11) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Tillsättningsmyndighetens beslut att pensionera en tjänsteman och bevilja vederbörande invaliditetspension — I beslutet tas inte ställning till huruvida den sjukdom som motiverar pensioneringen är yrkesrelaterad — Skyldighet för tillsättningsmyndigheten att medge att det rör sig om en yrkessjukdom — Artikel 78 femte stycket i tjänsteföreskrifterna — Nödvändigt att tillkalla en ny invaliditetskommitté — Relevansen av ett tidigare beslut som fattats med stöd av artikel 73 i tjänsteföreskrifterna — Artikel 76 i rättegångsreglerna — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar helt saknar rättslig grund)

(2014/C 102/65)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Berardis-Kayser och J. Baquero Cruz, advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens tysta beslut att inte fatta något beslut i frågan om sökandens sjukdom är en yrkessjukdom.

Avgörande

- 1) Talan ogillas, eftersom det är uppenbart att den i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar helt saknar rättslig grund.
- 2) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 25, s. 70, 28.1.2012.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 25 februari 2014 – García Domínguez mot kommissionen

(Mål F-155/12) ⁽¹⁾

(Personalmål — Uttagningsprov — Meddelande om uttagningsprov EPSO/AD/215/11 — Beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande — Motivering av ett beslut om avslag på en ansökan — Likabehandlingsprincip — Intressekonflikt)

(2014/C 102/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Luis García Domínguez (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Tymen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Eggers och G. Gattinara)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande vid uttagningsprovet EPSO/AD/215/11.

Avgörande

- 1) Talan ogillas, eftersom det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.
- 2) Luis García Domínguez ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 63, 3.2.2013, s. 26.

Talan väckt den 7 februari 2014 – ZZ mot SEAE

(Mål F-11/14)

(2014/C 102/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Tymen)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten (SEAE)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av sökandens kontrakt i den del vederbörande placeras i lönegrad AD5 och ersätta den påstått lidna skadan

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- Ogiltigförklara beslutet av den 1 april 2013 i den del sökanden placeras i lönegrad AD5.
- Vid behov ogiltigförklara beslutet av den 28 oktober 2013 att avslå sökandens klagomål.
- Förordna att sökandens tjänst ska omklassificeras i en lönegrad som motsvarar ansvarsområdet.
- Förplikta svaranden att retroaktivt, från och med dagen då sökanden tillträdde sin tjänst, dra alla erforderliga konsekvenser, i synnerhet i ekonomiskt hänseende, av omklassificeringen.
- Ersätta den ideella skada som sökanden lidit, *ex aequo et bono*, med ett belopp om 5 000 euro.
- Förplikta SEAE att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Talan väckt den 17 februari 2014 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-13/14)

(2014/C 102/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att avslå ansökan om förlängning av förhandsgodkännandet vad gäller rätt till ersättning för logopedbehandlingar som sökanden bekostat till följd av sonens allvarliga sjukdom, för året 2012/2013

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 26 april 2013 om avslag på ansökan om förlängning av rätten till ersättning för logopedbehandlingar som sökanden bekostat till följd av sonens allvarliga sjukdom, för året 2012/2013
 - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV